

Od našich hochů

Za strašlivého hřmění děl a rachotu pušek američtí chrabrí hoši hnali to přes okraj.

Pan Josef Mirátský, bydlící v čísle 1944 jižní 12. ulice, Omaha, doručil nám následující dopis, který obdržel od svého bratra-seržanta, jenž nalézá se ve vojště Strýce Sama ve Francii:

Kdesí ve Francii, 15. října 1918. — Milý bratře Josefe a švakrová Carrie! Timto sděluji vám, že se cítím znamenitě a vše jest se mnou v pořádku. Psaním vašim byl jsem velice potěšen. Doufám, že jste poslední můj dopis obdrželi; byla to první příležitost, že se mně podařilo je po dlouhém čase napsat a od té doby nyní se stále s místa na místo pohybuje. Je to zajisté velmi perná práce, zde se tím blátem broditi; asi po týden bylo stále zamračeno a mezi tím hodně přelo, tak že rozhrdělá půda působila nám nesmírně nesnáze. Naše dělostřelctvo velice zlobně buší do řad Němců a stále jest slyšet řev a hukot velkých děl, tak myslím, že se tím Hunům zase brzy dostaneme do týla a náležitě je proženem. Němci většinou bojují pomocí strojních pušek a zvláště nyní, co se nalézájí na rychlém ústupu, vezme to značnou práci při pokusech je zaskočiti a dostat se jim důkladně na kabát. Než tím rychleji před námi přejí, tím se mně to lépe zamlouvá. Nyní jsem seržantem; předevčírem dostal jsem třetí proužek, tak že také nyní mám zodpovědnější a těžší postavení, jelikož mám více mužů pod dohled přídělených; přes to ale myslím, že dobití u vykonávání svých povinností zcela dobře obstojím. Nuže, milý bratře a švakrová, jelikož toho nesmím mnoho odtud psát a mimo to má se to opět k dešti — táboríme totiž v otevřeném poli, musím tedy dopis zakončit. S přáním vám mnoho zdaru, štěstí a zdraví, zůstávám váš bratr a švagr —

Frank Mirátský.

Následující dopis zaslal Frank z Francie na svého bratra Tomáše Mirátského, o jehož nešťastném skonu neměl ovšem ještě tušení:

Někde ve Francii, 5. října '18. — Milý bratře Tomáši a švakrová Zofie! Nuže, draží domnívám se, že se domýšlíte, že jsem na vás již snad zapomněl, když vám na vaše dopisy, jež mi byly velikým potěšením, tak dlouho neodpovídám. Nalézájím se v posledním čase v takovém postavení, že mně to bylo velmi těžkým více dopisů napsat. Byl jsem rád, že jsem mohl jednou za čas psát domů a tu jsem byl též ujistěn, když mě dopisy dojdou domů, že i vy zvíte, jak se mně zde vede. Nyní tedy sděluji vám, že už se nám naskytla příležitost dostat se do boje a také za naši práci dostalo se nám uznání. Vskak také jsme ty Němce hnali. Nikdy, co živ budu, na tu noc nezapomenu, co tehdy jsme prodělali. Byla to strašlivá noc, silně přelo a při tom taková tma, že jsme ani nemohli v zákopech vidět bláto a vodu, jež nám nad střevcem sáhala. Já jsem ale byl šťasten, neboť našel jsem pár vysokých bot. Museli jsme se pohybovat asi 3 míle v tom bahně s nabitými strojními puškami a hojností nábojů; mezi tím stále přelo, tak že se to ustavičně zhoršovalo. Pak jsme museli posadit naše děla pro přehradní ohně; dříve jsme nesměli započít s kopáním. Na to naše dělostřelba spustila, nastal hrozný řev a myslím, že muselo nejméně tisíc kanonů střilet. Nikdy toho nezapomenu, byla však taková tma, že jsme nemohli ani na lopaty při házení vidět. Veskeré střely litaly přes naše hlavy a díky Bohu, že všechny šly správným směrem. Myslím, že Němci byli na smrt polekáni, jelikož jen několik kulí zpátky vystřelili. Konečně jsme i my svoje strojní pušky umístili a právě při svítání naše pěchota hnala to přes okraj. V té chvíli bojiště skytalo zvláštní pohled; všechna naše děla vrhala krapule přes hlavy našich hochů, kteří se chrabrě hnali ku předu. Toho rána, myslím, že by je bylo nemohlo nic na světě zastavit, jak rychle hnali Němce zpět. Po té však následovala ta nejhorší část pro nás, po dva dny a noci museli jsme za nimi následovat. Zajisté byl to kus řádné práce při tom, jak jsme byli napalováni; konečně však dostali

jíme se na místo, kde pěchota zastavila a tam také jsme se dostali do ohně a ztratili při náporu své první muže; zajisté byla to pekelná vrava při útoku na Němce, jež jsme vytačili ze zákopů a přinutili k ústupu; zuřivý boj rozpoutal se v otevřeném poli, tak že když začali Němci do nás střilet, vše, co jsme mohli udělat, bylo padnout k zemi a dát se do házení zákopů. Řeknu vám, že v takovém okamžiku lze vidět litat hlínu, ježto vykopávka dost hluboká pro člověka jest při takové příležitosti velkou ochranou. Od té doby jsme se pohybovali s místa na místo a drželi posice a při tom stále se zakopávali, tak jsme byli téměř již vyčerpáni tím dlouhým napínáním svých sil. Občas Němci do nás střelili, nicméně horší potíže působilo na to pramizerné počasí, ježto skoro každého druhého dne přelo, tak že zvláště v noci a nemajíc žádného úkrytu bylo citelně chladno. Nyní ale jsme již dobře na to připraveni a vše jde lépe ku předu. V těchto dnech má se nám dostat úlevy. Vy si možná myslíte, že nepotřebuji změny; sdělím vám však, že jsem neměl se sebe šatstvo slevěné již asi po 30 dní; můžete se tedy domyslet, jak asi to mě spodní prádlo vyhlíželo a v jakém stavu mě šatstvo a prádlo bylo, nalézáje se neustále v blátě a mokru po pás a na sobě vždy je ponechávaje uschnout. Ponožky si často měnám, jelikož dokud člověk má nohy v suchu, cítí se vždy přece lépe. Dnes ráno došla nás dobrá novina; měli totiž pro každého z nás novou výbavu. Právě jsem si vzal koupel a dostal vesměs nové prádlo, tak že se cítím jako milionář — výborně. Po celý tento čas za lože nám sloužila ta stará dobrá země a díry, jež jsme si vykopali, tak že mám vždy a celé tělo tuhé a obolené, přes to ale je to velkolepá hra, pakli nesešlábnete a nezmalomyslníte. Nikdy ve svém životě ještě jsem neviděl tolik zajatců, když je po prvním dni útoku začali na zad posílat a myslím, že přicházeli v celých setinách, z nichž mnozí byli chlapi a jiní zase starší muži. Všichni říkají, že v těchto končinách dostali notný výprask a zajisté to působí potěšeni při prohlídce jejich zákopů, kde skutečně i pivo Němci měli a v některých místech měli i zahrádky nadělané a kde jsme došli státi brambory, zelí a jiné druhy zeleniny, ba našli jsme i sud s nakládanými okurkami; jedna četa našich setinův nalezla sklep, v němž nalézalo se 60 sudů piva a ovšem my jsme se nemohli zdržet, abychom se nenapili a posud jíme brambory z jejich zahrádek. Po několika prvních dnech jedli jsme nakládané maso, když ale byly u pravěny kuchyně, byla jídla dobrá. Jednou za čas dají nám též čokoládu a kukušky. Ze všeho však člověka nejlépe potěší, když dostane z domova dopis. Potom jsou to cigarety, jež nás vzpruží a také dostávají káva, co jen si přejeme; nejvíce Bull Durham tabák. Když jest mokrý a chladno a člověk zalezle do vykopávky, zcela spokojen se cítí, když si může zapálit cigaretu. Já to mám zde s kamarády nyní dosti pěkně upravené; máme pravidelnou jánu s dobrým krytem, dosti sena pro lože a mimo to jsem našel zde postelář s peřím, tak že si nyní proměškává utěšeně nahražen. Jest mnoho věcí jiných, o těch ale nelze psati; však až se navrátím, budu vám o všem důkladně vyprávět. Nemyslím, že Němci děle našemu náporu a tlaku vydrží a ježto Bulhaři se vzdali, nebude to tedy asi již dlouho trvat. My toho zde mnoho nevidíme, leda jen co se v naší setině přihodí. Vše, čeho člověk zde potřebuje, jest silný hřbet; já jsem stále čilý a tlustý, jak jsem vždy býval a neždám se, že by mně co mohlo ublížit a znepokojit i když některý z těch hochů padne; ovšem dokud nějaká ta ocel nepřijde se mnou do styku. Dnes ráno vzal jsem si koupel v otevřeném poli a vsadím všechno, že vy byste se za kamna tlačili. Domnívám se, že jste rádi, že Bazar se zdal. Byl tam letos karneval! Němci zde vypouštějí daleko lepší ohňostroje, nežli jaké vy jste kdy tam doma spatřili. Oni zde jako signály vypouštějí různé rachejtly. — Doufám, že jste doma všichni zdraví. Pozdravujte ode mne též p. Zikmundov a sdělte jí, že mně ten sweater přišel velmi vhod, nosím

dva najednou. Zde je citelná zima, jež člověka zrovna proniká. S pozdravem na všechny nyní musím už dopis skončit.

Sgt. F. J. Mirátský,
Co. A, 341 M. G. Bn.,
American Exp. Forces
A. P. O. 761 — France.

Němci děsně postrašení, rychle prošli před československým vojskem, tak zvanou armádou smrti aneb vítězství.

Vojín v československé armádě, Václav Brabec, píše p. Josefu Bofovi, bydlícímu západně od Wilber, Nebr. Dopis zní:

Ve Francii, dne 15. října '18. Drahý příteli! Přijmi ode mne a celá rodina tvoje srdečné pozdravy z fronty. Jsem stále zdrav a máme se také dobře. Čekám od tebe odpověď a když nepíšeš ty, tak píši já. Musím ti pospat drobet naše eastování. Jména mistrů ti psát nemohu. Z fronty, kde jsme byli, jsme již dávno pryč. To jsme šli asi 3 noci pěšky, pak jsme šli 6 kilometrů a večer přišel rozkaz, by za půl hodiny byl každý venku, že Němci moc utíkají, tak abychom je dohnali. Šli jsme o pět 6 kilometrů, pak jsme zůstali na místě do večera a kolem 7. večer jsme vykořičili a šli celou noc. Urazili jsme asi 38 kilometrů a to se nepete, jak každý byl unaven. Ráno by jsi byl našel u cesty hochů takřka celou kompanii. Únavou si ehtěje odpocínout, sednul a hned usnul. Zde je americké vojsko velká spousta. Právě, co jsme nyní, to držel Němce od roku 1914. Dalo to práce vojsku americkému s tím Němce hnouti, ale teď mu to oplácí plnou měrou. Zde jest neblíže k hranicím a to nabání Němům nejvíce strachu. Dnes to hřími strašně, měl by's vidět ty transporty těch zajatců a toho střeliva a jiného materiálu, co Němci berou. Jestli nebudou rychle vyjednávat o mír, tak se mu vpadne přes hranice a pak se mu svezeme po kůži. Máme právě rozdělanc oběd a opečané chleba. Přijmi ode mne srdečný pozdrav a celá tvoje rodina. Odpust, že tak špatně píši, neboť místo stolu používám koleno. Tvůj přítel,

Václav Brabec.

Přidal se k oddělení strojních puškami, jelikož obyčejná ručnice zdála se mu malým nástrojem na Němce.

Vojín v československé armádě v Itálii, Rudolf Pšikal, píše svému bratru, Augustu Pšikalovi ve Wilber, Nebr., následovně:

Milovaný bratře!

Předně přijmi můj bratrský pozdrav ze slunné Itálie a díky za dopis, který jsem obdržel. Ani si nemůžu představit tu radost, kterou jsi mi způsobil s tím dopisem, na který jsem čekal již přes rok. Nevím, proč jsi mi tak dlouho nepsal. Ano, drahý bratře, vešle jsem se potěšil s obsahem onoho dopisu a nemýšlím se, že se nacházím v československé armádě, neb jsem byl již dobrovolníkem od jara v 17ém roce a letos v březnu opustil jsem zajatecký tábor v Jižní Itálii. Skoro tři léta byl jsem takřka polovojním vězněm, (prigioniero di Guerra) to jest válečný zajatec. Skoro tři roky zbaven jsem byl oné krásné svobody, o kterou nás připravil vlády ehtivý Němce nad celým světem, kde ehtěl nás Slovany a všechny ostatní úplné znitit a připravit nás o to, za co celý svět teď bojuje — to jest svoboda. Posílám ti moji podoběnku, jako československého vojáka. Jsem u strojních pušek, hlásil jsem se k nim dobrovolně, poněvadž se mi obyčejná puška zdála býti malým nástrojem na Němce za vše utrpění, které na nás po tři sta let páchal. Onen druhý vojín na podoběnce jest Moravan od Frenštátu, byli jsme spolu již delší čas a za-

jetí a teď jsme v armádě též pohromadě. Co se týče mne, jsem zdrav a vede se mi velice dobře. Jest to jiný život býti českým vojínem, nežli jako v té hidné Austrii; však to dobře znáš dle sebe. Nacházím se ve válečném území a naše zbraně vrhají již pomstu Rakousku, na co jsme již delší dobu čekali. Jak často a často jsem v zajetí vzpomínal na tebe a tvoji nabídku, když jsi mne zval k tobě a pak jsem toho litoval, že jsem tě neuposlechl a nešel do Ameriky. Příčina toho byla, že jsem nebyl dostatečně zdrav, ale teď již toho tak nelituji. Ale přes to všechno to dobře dopadne a jsem tak rád, jako kdybys se nacházel u tebe ve svobodné Americe. Doufám však pevně, že se přece ještě shledáme, že se jednou vrátíš do svobodné vlasti české a když se nevrátíš, aspoň se přijedeš podívat na svoji rodnou vlast, zlíbat její zem a řeci jí, že jsi ji neopustil z nelásky, ale že jsi v ní nemohl zůstat jako poddaný ve svém domově. Drahý bratře, jak častokrát jsem též na tebe vzpomínal, když jsem seděl v rakouských zákopech a přál jsem tobě, jak šťastně jsi vyvázl z té bezcetné Austrie. Přejí toho tobě z lásky bratrské a zajisté jsi již na to všechno vzpomínal, jakého štěstí se tobě dostalo ze strany tetičky, která ti k tomu dopomohla. Jsi-li snad s tetičkou ve styku, jak doufám, že ano, tak jí vyříd pozdrav a všem ostatním. Také zasílám mnoho pozdravů na tvoji milou rodinu. Teď snad si budeš moci častěji dopisovati. Jestli jedenkrát děkuji za zaslání peníze, které jsem obdržel a jež mi přišly velice vítanými. Již jenkrát jsem vám psal dopis a kolik listů, ale odpovědi jsem se nemohl dočkat. Co se týče našich domů, nemohu ti mnoho sdělit, jelikož pošta špatně dochází. Jenom z posledního listku vím, že matka jest churava. Psal to bratr Alois, byl právě doma na 14-denní dovoleně. O Josefovi nevím nic, v ozatajstva již není dlouhý čas. Též o Frantíkovi nic nevím. Alois, jak ti znám, jest u námořnictva v Pola. Měl bych ještě mnoho co psát, ale doufám, že se přece sejdeme a pak si vše povíme. Jak pak se tobě stále daří? Doufám, že dobře. Odpust, že tento dopis jest tak mazlavě psán, neboť v poli se nedají lepší potřeby na psaní sehnat. S bratrským pozdravem a polibem končím svoje řádky a jsem si jist, že se v našem boji za našv svobodu vše sejdeme jako vítězi, v čemž nám ve všem napomáhala celá Dohoda a zvláště Amerika se všemi prostředky. Jestli jedenkrát tobě děkuji za tvůj dopis a toužebně budu očekávat tvou odpověď. — Tvůj věrný bratr — Rudolf.

Dodatek od spoluvojína: Přijmi můj upřímný pozdrav od krájan, který s Rudolfem utíká v dvouhlavěho Rudu. Vskak mi to vybrajeme. — Kahánek Jan.

P o z n á m k a. — Dnes již hrdiní tito vojíní zajisté znají výsledky svého vítězství. Jest obdivuhodno, jak pevně věřili a byli si jistými, že zvítězí nad nenáviděným tyranem, jenž jest nyní již zničen. Ten panující jásot v Čechách nad dočasným vítězstvím rádi bychom všichni spatřili a prožili.

Naše Beseda

COMSTOCK, NEBR., dne 9. listopadu 1918. — Čtená redakce "Pokroku"! Při sepsování jmén dárců, kteří přispěli na sbírku, konanou v Comstock začátkem měsíce října a ohlášenou v "Pokroku" dne 16. října 1918, nedopatřením jsme nenapsali tato jména dárců, již přispěli a sice: Alois Leška \$1.50. Po \$1.00: Jan Valásek, Jan Havlík a Jiří Páidar. Suma sice byla oznamována celá, pouze tato čtyři jména jsme opomenuli napsat, což tímto opravujeme. Tak buďte tak laskaví a uveřejněte tuto dodatečnou zprávu v "Pokroku". S úctou,

Chas. Mathauser, sběrací
Václav Klupa, výbor.

Čtení přátelé! žádosti vaší vyhovojujeme a bude nás těšit, když nám i jiné zprávy ze svého okolí otištění v "Pokroku" zašlete. Jsou různé zprávy — ze společenského i spolkového života, narození, veselky, nemoce, úmrtí atd. Jež si i jiné usidlení krajané se zapne přetou.

DEWEESI, NEBR., 11. listopadu 1918. — Pokrok Západu, Omaha, Nebr. — Pánové! Račte laskavě uveřejnit tento dopis od nás v "Pokroku" denním i týdenním. Ačkoli po dlouhou dobu mezi námi nebylo žádné společné akce ve prospěch Československa, aniž jakákoliv vlastenecká práce po dobu celého trvání zdejší osady, přece, když jsme se konečně usnesli, vykonali jsme aspoň něco. Bohužel, zvolili jsme čas nepříliš vhodný, to jest kratice před kampaní pro 4. půtky svobody, tak že jsme musili ustati, aby se tyto dvě akce nekřížovaly. Na den sv. Václava odpoledne jsme uspořádali den Československ, přičemž zdarma ze vzácné ochoty učinil dr. Ch. Breuer z Lincoln a účinkovala též bezplatně vlastenecká kapela Riehlingova z Milligan. Zdejší dámy i pánové s ochotou starali se o zdar tohoto podniku a nešetřili přispěním na jídla, jež byla prodávána. Hned při tom, jakož i v týdnu po tom byla brána kolekce mezi lidmi českého původu. Po této kolekci jezdili tito pánové z výboru: Rev. J. Hančík, p. Enos Váp, p. Jul. Mazour, p. Boh. Hubl, p. Šim. Chvala, p. E. Novák. Výnos čistý ze zábavy, jakož i obnos z této kolekce byl zaslán na náš státní list "Pokrok Západu" a tam též ze dne 30. října kvitován a účeli výše odevzdán. Jména jednotlivých přispěvatelů z Deweesi, Neb., Lawrence, Neb., Fairfield, Neb., Clay Center, Neb., Blue Hill, Neb., jsou tato: Prokop Kučera \$2.00, Jim Kaluz \$5.00, Fr. Svoboda Sr. \$1.00, Jack Peter Sr. \$15.00, Frank Karmazin Sr. \$2.00, Joseph Dobesh \$2.00, Claud Ingtenkráte jsem vám psal dopis a kolik listů, ale odpovědi jsem se nemohl dočkat. Co se týče našich domů, nemohu ti mnoho sdělit, jelikož pošta špatně dochází. Jenom z posledního listku vím, že matka jest churava. Psal to bratr Alois, byl právě doma na 14-denní dovoleně. O Josefovi nevím nic, v ozatajstva již není dlouhý čas. Též o Frantíkovi nic nevím. Alois, jak ti znám, jest u námořnictva v Pola. Měl bych ještě mnoho co psát, ale doufám, že se přece sejdeme a pak si vše povíme. Jak pak se tobě stále daří? Doufám, že dobře. Odpust, že tento dopis jest tak mazlavě psán, neboť v poli se nedají lepší potřeby na psaní sehnat. S bratrským pozdravem a polibem končím svoje řádky a jsem si jist, že se v našem boji za našv svobodu vše sejdeme jako vítězi, v čemž nám ve všem napomáhala celá Dohoda a zvláště Amerika se všemi prostředky. Jestli jedenkrát tobě děkuji za tvůj dopis a toužebně budu očekávat tvou odpověď. — Tvůj věrný bratr — Rudolf.

Henry Wolfe 50c, John E. Ray \$1.00, John Draple Jr. 50c, Frank Souček \$1.00, Ben Wolfe \$1.00, Wm. Secora \$1.00, Mat. Mazour Jr. 50c, John Kučera Jr. 50c, Joseph Bláha 25c, Anton Jobánek 25c, Frank Dobesh Sr. 20c, Frank Páisey 25c, Rev. Hančík \$1.00, Joseph Svoboda \$1.50, Frank Svoboda 50c, Osvald Šebek \$1.00, Anton E. Skalka \$1.00, Albert Váp 10c, Mr. True 15c, J. E. Svoboda 50c, Mrs. Svoboda 25c, Stine Bednár \$1.00, Osvald Šebek \$1.00, Frank Mazal \$1.00, Mr. Pavelka \$1.00, John Zajíc Sr. \$2.00, C. Dušek 50c, Joseph Pavelka \$2.00, John Dobesh 50c, Louis Váp \$5, Theo. Jarošík \$1.00, John Faimon \$1.00, Joseph Vala \$1.50, Anton Svoboda \$1.00, John Hubl \$1.00, Joseph Svoboda \$1.00, J. M. Svoboda \$1.00, Ed. Svoboda \$1.00, Frank Mazour Jr. \$1.00, G. Hubl \$2.00, Albert Svoboda \$1.00, John Pavelka \$1.00, Loyd Hlaváč \$2, B. C. Kammerer \$1.00, Fr. Dobesh \$1.00, Joseph Palas \$1.00, Joseph Kučera \$1.00, Joseph Souček \$2.00, Lawrence Drudek \$5.00, Albert Skalka \$1.00, Frank Skalka Sr. \$2.00, Frank Váp Jr. \$1.00, A. Werner 30c, Joseph Kosmáček \$5.00, B. W. Aksamit \$5.00, H. C. Palmer \$5.00, Flor. Skalka \$5.00, Louis Mazour Sr. \$10.00, Wm. Pavelka \$5.00, Joseph Hubl \$1.00, Louis Mazour \$1.00, Jay Brandenbrug 25c, Joseph Váp \$1.00, Vác. Hajný \$5.00, Leo Cacava \$1, Joseph Juránek \$3.00, Viteřik Joseph \$2.00, Jim Klous \$2.00, Joseph Mazour 25c, Frank Lumie \$1, Anton Sumic \$1.00, T. Jicha \$2, John Lepovsky \$2.00, St. Bednár 50c, Frank Kudrna \$1.00, Anton Hubl 50c, Fred Stinacher \$1.00, Adolph-Uldrich \$1.00, Josef Juránek \$1.00, Frank Mazour 50c, W. Rodes \$1.00, Rudolf Lípovský 50c, Frank Nejeschleb \$1.00, Fr. J. Hubl \$1.00, Tom Mazour 50c, Stine Bednár \$2.00, Sev. Pavelka \$5.00, Frank Skalka st. \$15.00, Marie Synek \$2.00, Josef Juránek ml. \$3.00, Frank Hubl \$1.00, Louis Váp \$5.00, Anton F. Hubl \$2.00, Joseph E. Svoboda \$3.00, Louis Mazour Sr. \$10.00, Frank Váp Jr. \$2.00, Leopold Cacava \$3.00, Henry Mužík \$5.00, Norbert Cacava \$2.00, Joseph Juránek Sr. \$3.00, Marie Bednár \$10.00, Fr. Melichar \$10.00, Fred Maxner \$2, Chas. A. Landa \$1.00, John Pavelka \$3.00, Ruchling 50c, Oliva 25c, Ruchling 50c, Ruchling \$1.00, Mike Buish \$1.00, Joseph Jedunek \$2.00, Mrs. Aksamit \$2.00, Vasacek \$1.00, Frank Pavelka \$5, Frank Kalvoda \$1.00, Anton Mazour \$3.00, Leo Karmazin \$25.00, Frank Kocel \$5.00, Charles Brewer \$2.00, Frank Hajný 50c, Mrs. Fr. Souček 50c, Frank Kalvoda 50c, Joseph Soukup 50c, Frank Kosmáček \$1.00, Adolph Skalka \$1.00, C. H. Hill 10c, J. R. Hill 25c, Mat. Chada 25c, Frank Nedbal \$1.00, Jack Ross 25c, Frank Melichar \$1.00, Robert Stewart 50c, Oran White 50c, Albert Wolfe 50c, Frank Nejeschleb Sr. \$5, Frank Secora \$1.00, Loyd Shidffler 25c, Anton Jobenek \$1.00, Johnny Skupa 50c, John Skupa 50c, John Bochníček \$2.00, Fr. Kučera \$2.00, Frank Páisey 50c, Tom. Karmazin \$2.00, John Kučera \$1.00, William Wolfe 50c, Henry Herbek \$10.00, Frank Karmazin Sr. \$1.00, Frank Petr \$1.00, George Werner 50c, Stanley Hlaváč 25c, W. Coleman 25c, Emil Kalvoda 25c, Joseph Bárta 50c, J. Clifton 25c, Chance Coxbill 50c, F. J. Korbelík 25c, Loyd Clifton 25c, Rudolph Šebek 25c, Frank Vala 25c, A. W. Milburn 20c, C. Gibbon 25c, Stine Bárta 20c, E. Johnson 5c, Frank Drudek 25c, Rudolph Hlaváč 50c, Miner Coxbill 25c, D. A. Keeney 20c, Chas. Schwitz 25c, C. Kaley 25c, Chas. McCew 50c, V. Vala 25c, Joseph Stretchky 25c, Bert Stattler 50c, Boy Briggs \$2, Wm. Kaley 50c, Ben Wolfe 50c, Wm. Secora 50c, Joseph Nejeschleb \$1.00, Frank Skalka Jr. 25c, Mrs. O. White 15c, Mrs. Wes. White 10c, Pishna 25c, Mr. Pishna \$5.00, Frank Ondra \$1.00, John Janda \$1.00, Jack Peter \$1.00, John Peter \$1.00, James Drudek \$1.00, Wm. Pishna 10c, Adolph Špírk \$5.00, Frank Karmazin \$5, Wm. Kučera \$1.00, Wm. Zajíc \$5, Joseph Svoboda 50c, Albert Wearner \$1.00, Dr. Vřídil \$5.00, James Mazour \$15.00, Frank Prince \$15.00. — Všem přispěvatelům, jakož i "Pokroku" za otištění mým dobrou věcí vzdávám upřímný děk!

Rev. J. Hančík a výbor.